

SURT CADA TRES SETMANES

SUBSCRIPCIÓ	
Població.	5'00 ptes. l'any
Fora	6'00 " "

Dels articles en són responsables llurs autors. - No es retornen els originals. - Anuncis, esqueles i remesos a preus convencionals - - - -

EDITORIAL

la crida que férem als fills de La Selva, en nostre número anterior, aquests han correspost amb una actitud colpidora.

BRUM, no ha tingut, de bon tros, l'acceptació que li cal.

Sortirem a la llum pública allargant la mà a tothom. I tirant terra damunt velles rancúnies que, a nosaltres, joves, no ens afecten gens ni mica; posarem humilment la nostra ploma i el nostre esforç al servei de la Vila, alçant el nostre periòdic com una blanquíssima bandera de pau que amb el lema de cultura, democràcia i catalanitat, desitjava veure al seu entorn a tots els selvatans.

La realitat ens ha dit que, malauradament, són molt pocs els que han comprès ço que significava aquest periòdic pagat amb els diners que potser molts altres es gasten en vicis.

Els uns, rància oligarquia de benestants sense ideal, on s'hi troben enrolades persones que per la seva professió haurien de protegir tot ço que fos una guspira de cultura, ens han menyspreat.

Els altres, que ja han oblidat aquella màxima de que "no hi ha cultura possible sense valor ni sacrifici", ens han mirat amb indiferència.

¿Què haurem fet nosaltres per merèixer aquesta adversió que més que com a pròpia ofensa, l'hem sentit com la confirmació frapant d'aquella vella dita tan vilatana que diu que "a La Selva no pot haver-hi res"?

¿Quina pena fa, haver de fer aquesta confessió sabent que serem escoltats per tanta gent!!

I és que vint-i-cinc anys de servilisme no han passat en va a la nostra Vila. En el cor del poble queden encara reminiscències fanàtiques, que amb el temps cal arrencar, costi el que costi.

Vinguda la República, arribada l'hora de fer feina positiva per la reconstrucció cultural i econòmica de la Vila, no hi ha la coratgia i l'interès que les circumstàncies exigeixen.

I ço que en uns és negligència en altres és hostilitat maligna a tot el que significa cultura veritat.

¿Es que tenia raó qui digué que la ploma, aquest instrument amb el quals poden expressar-se els pensaments més bells i els ideals més nobles, a més d'ésser un missatger de la cultura, ha de saber defensar-la com una arma punyent i feridora?

Durant aquests dies, ens ha calgut més que coratge, braó per afrontar una veritable allau de literatura inspirada per l'amor propi ofès; literatura que posava de relleu aquelles veritats tan nues i tan descarnades, i tan temudes també pels que treballen amb fins gens culturals.

¿Què ens toca fer? ¿Com hem d'esgrimir aquesta ploma que posarem al servei de la Vila?

Avui, ja no som quatre joves cap-calents els que diem això. Tenim al nostre costat homes de molt bona voluntat.

I amb nostra ploma, consagrada a un ideal, hem d'esborrar aquella dita vilatana que meresqueren uns que ja no són de la nostra generació i demostrar a tothom que avui ens haurà escoltat, que a La Selva, es pot fer molt i bo, i que mai més notornarà a ésser possible abusar dels bens comuns, mani qui mani, i peti qui peti. — LA REDACCIÓ.

Contrasts

ENS és molt satisfactori que seguidament del desengany o, millor dit, de l'amargor que ens deixa la mala acollida donada al nostre modest periòdic per part de qui, al nostre entendre, no tenia dret a fer-ho, veure la coincidència de desigs entre nosaltres i els nostres il·lustres convilatans Gassol i Puig i Ferrer, en quant a la necessitat d'edificar un grup escolar en la nostra vila, que acabi amb l'abandó en què es troben els nostres infants.

Diem coincidència perquè fóra injust, ensems que pedantesc, creure's que l'article del número anterior de BRUM, de nostre company A. Selvat, fos la causa de que nostres volguts amics iniciessin en les esferes més altes de la Nació, les gestions conduents a la consecució del fi indicat, car sabíem d'avant-mà, que En Gassol i Puig i Ferrer tenien ja aquests propòsits, però no és fora del natural creure que el memorar a qui, deures al·líssims inherents a elevats càrrecs tenen el temps acaparat, pot decidir a apressar l'execució d'una idea ja madurada.

Si així fos, encara que BRUM no tingués mai més cap èxit, hauria donat ja més rendiment en bé de la vila, que totes aquelles organitzacions de *Comités y Juventudes de Unión Patriótica (R. I. P.)* que es crearen, segons es deia, per bé del poble, però que no varen donar-ne proves en res. I no obstant jòh paradoxal a tots aquells qui formaven dits *Comités y Juventudes* els faltà temps per a subscriure's a *La Nación*, *La Voz de la Provincia* i altres patriòtiques publicacions que no parlaren mai de cap necessitat de la Selva i ni tan sols s'escrivien en la nostra parla i, en canvi, han refusat amb to despectiu la subscripció de BRUM qui, com ja diguérem en nostra primera Salutació, sortí amb l'únic fi de treballar per nostre poble i fins ara no s'ha separat de les seves promeses, encara que és de tème que tan sols per pròpia defensa es veurà obligat a posar-se seriós amb els que es neguen a l'encaixada cordial.

Un altre dels contrastes és, que quasi tota la premsa catalana ha dedicat poques o moltes paraules a BRUM, la major part amb molt d'affecte i en sentit encoratjador, i, en

canvi, els corresponsals de premsa a La Selva no han donat als seus periòdics, ni com a notícia, la seva aparició. Aquest fet, pel que representa en sí, ens excusa de tot comentari.

Malgrat tot, no volem donar cap nota d'estridència, encara que per fer-ho no ens caldria recórrer a la insídia ni a la mentida; preferim dedicar el temps a coses constructives i benéfiques pel poble en tots els ordres que estiguin al nostre abast, que és la tasca que, com a bons selvatans, ens imposàrem.

JOSEP LLOSANES.

Reformes vilatanes

MANCA original!—*cridava foll el nostre director, que és un home gros i té mal geni, talment com si fos el Sr. Vicens de la Llanterna de «Servitud».*—Som a tants del mes i manca original. Què penseu fer?

I nosaltres, com si fóssim redactors consumats, vàrem agafar la ploma i entaforats a la nostra redacció, que té molt més caràcter de cabana que no pas d'altra cosa, ens vàrem disposar a escriure per a omplir el buit que mancava. Tot d'una, dirigint-se a mi, com si jo tingués quelcom de culpa del retràs d'embrutar quartel·les, em digué: La vostra secció de reformes vilatanes està buida, ves que penseu.

—*Què penso?.. No res, no penso.*

—*Que no veieu que segons contenen els regidors, a més del deute de noranta mil pessetes que existeix, la caixa municipal està buida? Doncs podeu anar escrivint.*

Amb tot, només que per disciplina, vaig agafar la ploma disposant-me a escriure. Començo a pensar, quan tot d'una, amb la mateixa rapidesa que ho faria un llamp, solament però en sentit contrari, se'n's apagà la llum. Vaig pensar: jadedu, oportunitat!, mentre que el nostre director botava de peus en no poder veure complerts els seus afanys, tot exclamant:

—*No tenieu res per parlar de reformes? Doncs, ací teniu tema.*

(Amb aquella foscor vaig veure que el tema era molt negre).

—*Uf sembla poc poder dir al senyor Urazandi que ens serveix molt malament la llum? No us sembla*

que després de veure que la llum és tota bellugadissa i migrada d'intensitat, hi ha molta cosa a dir? No vàreu sentir com se queixaven de la irregularitat voltaica, els consumidors de la força motriu? Doncs escriviu quelcom d'això.

—*Que no contesteu?... ehl I, res, l'home director enfadat fins a l'extrem; en aquell moment no s'havia donat compte que amb la llarga intermitència lluminica els de la cova-redacció restàrem tots adormits, fins aquell instant en que la bombeta empolsada anuncià el revifall de la llum. Encara va cridar més, l'home.*

—*Què feu, doncs, que no m'heu escoltat?... I vós, el de les «cèlebres» reformes, que no m'heu sentit, referent a la llum?*

—*Home, ja veureu: això de la llum elèctrica no em fa gaire goig per parlar-ne i fins i tot hi ha moments que he arribat a renegar de la massa llum.*

—*Aquesta sí que és bona!*

—*M'explicaré. Figure-us que fa pocs dies que al sortir del cinema «El Lauro» vaig ésser testimoni de vista d'un mal pas d'una soltera. Plovia; la noia sortia enlluernada i apressada pel mol tard que se l'hi havia fet admirant les gràcies de la Mary Pikfort, o alguna altra Mary, quan de sobte, al sortir en ple carrer buscant el pas propici per no mullar-se els peus, mirà de caminar sempre per damunt de l'«acera», però embadalida per l'escomesa d'un jove, no va tardar gaire en allargar el peu i, no fixant-se que la vorera s'havia acabat, es trobà en mig d'un llac d'aigua dels que tan sovint es mostren en el nostre carrer Major; per ella, potser sí que en tingué la culpa la poca llum, però jo, que sóc un poc batxiller per mirar les coses boniques, el seu xiscle em feu observar la conseqüència, i em vaig donar compte que aquella ben tornejada pantorrilla, acabada amb una sabateta blanca, amb aquell elegant taló alt, taló Lluís XV, estava de peus a l'aigua tot enfangat. Doncs jo, apart d'haver admirat aquella bellesa de cama, vaig renegar de la llum, perquè ella fou la que remarcà a la noia tota enrogada de cara, i ens mostrà que el nostre carrer Major és indigne d'ésser trepitjat per uns peus delicats i àgils calçats amb sa-*

batetes fines i amb talonet de ballarina. Si Lluís XV tornés, amagaria la seva creació.

—Bé, però aquesta rondalla empalagosa que vós conteu no té res a veure amb el dolent servei de llum, digué el director.

—No? Doncs jo ho entenc al

revés; jo crec que al nostre carrer Major hi sobra la llum de nit i de dia, jo penso que, per amagar la vergonya que fa el tindre un carrer així, caldria tancar-lo amb una paret i fixar-hi un rètol que digués: «No passeu per aquest carrer, que hi ha pena de la vida». — PEP.

El President de la Generalitat de Catalunya Francesc Macià a La Selva

AMB motiu d'assistir el President de la Generalitat de Catalunya Francesc Macià a l'acte de posar la primera pedra a les Escoles que han de construir-se en el veí poble d'Alcover, hom gestionà la vinguda a La Selva del President al que acompanyaren, a més d'altres personalitats, els convilatans nostres, Diputats a Corts, Ventura Gassol i Joan Puig i Ferrer.

Ja a mitja tarda, pel Carrer Major, transitava molta gent esperant l'hora de l'arribada del President Francesc Macià, que estava fixada a les 7. Per tal motiu «La Defensa Agrària» suspengué l'acostumada sessió de cine.

Els balcons del Carrer Major i de la Plaça de la República foren engalanats amb els colors de la República i Catalunya.

A la Plaça, tot esperant l'arribada del President, l'Orquestra Cobla local desgranà unes Sardanes que foren dansades pel jovent.

A les 7, tal com estava anunciat, entrà la comitiva presidencial a la Vila, on ja esperava una gran gentada que rep amb gran entusiasme al President i al seu seguici, acompanyant-los fins a la Plaça de la República on surten a rebre'ls les Autoritats. El poble congregat allí els ovaciona d'una manera delirant, mentre entren a la Casa de la Vila saludats per un sens fi de mans freturoses.

A l'aparèixer en el balcó el President, acompanyat de Puig i Ferrer, Ventura Gassol, l'Alcalde accidental Josep Genius i Regidors, esclata novament frenètica ovació.

Al disposar-se a parlar Francesc Macià, unes veus demanen que siguin apagats els focus elèctrics que priven a la gent de la Plaça de veure la cara del President.

Ell mateix descaragola una bombeta i altre tant fan Gassol i Puig i Ferrer.

Tot seguit es fa el silenci absolut i Francesc Macià, la silueta del qual ara es veu perfectament, comença a parlar amb veu feble i tremolosa per l'emoció.

Comença dient que l'altra vegada que vingué a La Selva fou solament de passada i per breus moments, i que avui sent una joia immensa al visitar de nou la Vila d'on són fills Ventura Gassol i Puig i Ferrer que l'acompanyen.

Confessa els estrets lligams que l'uneixen a Ventura Gassol. Rememora els temps passats en l'exili, en terres de França, Bèlgica i Amèrica, on compartí amb ell tots els dolors i totes les sofrències amb la mateixa fe i pel mateix amor a Catalunya.

Explica com durant aquell llarg pelegrinatge, que durà set anys, conegué íntima i fonament a Ventura Gassol, que té una ànima sublim i generosa, de les que saben sentir el dolor dels humils i desvalguts i comenta quan abnegat fou en aquells temps tan plens d'esculls i que calia afrontar tots els perills, i com creix el seu valor ara que Catalunya està a punt d'obtenir les seves llibertats.

Manifesta l'absoluta confiança que té en ell i davant dels seus convilatans que tant l'estimen vol abraçar-lo.

I mentre Macià abraça a Gassol, el poble trenca el silenci amb una xarrososa ovació.

Parla ara de Puig i Ferrer, a qui no conegué fins en tornant de l'exili. Diu també la simpatia i la confiança que ha sabut merèixer bregant sense cap reserva per la causa de Catalunya, i confia en que continuarà mereixent-la.

Puig i Ferrer trenca el parlament de Francesc Macià i promet, davant del poble que l'escolta, continuar lluitant sempre per Catalunya al seu costat.

I mentre Puig i Ferrer abraça a

Macià esclata novament l'entusiasme amb visques a Macià, Puig i Gassol.

Macià agraeix els mots fervents que li acaba d'adreçar Puig i Ferrer i, dirigint-se al poble, remercia la manifestació de simpatia que se li ha tributat i promet tornar una altra vegada, quan Catalunya tingui ja aprovat el seu Estatut.

Les últimes paraules del President de la Generalitat són acollides amb gran entusiasme, que continuà fins que ell i el seu seguici sortiren de Casa de la Vila acomiadats per les Autoritats locals.

MÍTING POLÍTIC A "LA DEFENSA AGRÀRIA"

Amb motiu de la visita de Francesc Macià a La Selva els afiliats al partit d'Esquerra Republicana de Catalunya organitzaren un míting en el teatre de «La Defensa Agrària».

L'acte fou presidit per Francesc Macià i parlaren els Srs. Josep Andreu, Diputat a la Generalitat, Joan Loperena, Joan Puig i Ferrer i Ventura Gassol, Diputats a Corts.

Tots els oradors foren molt aplaudits pel nombrós públic que, al no poder-se encabir tot en les butaques, invadí els passadissos i l'escenari.

El Sr. Puig i Ferrer, que demanà a Francesc Macià li permetés que el seu discurs no fos polític, digué, entre altres coses, que ell que com artista havia estat sempre fidel i incorruptible al seu art i que al venir els temps en què calia l'esforç de tots els catalans per enderrocar la monarquia deixà la solitud de la seva cambra de treball per posar-se activament al servei de la Pàtria, ratificava ara la promesa feta a Francesc Macià en el balcó de Casa de la Vila, promesa que sols podria trencar la mort de Macià o la mort d'ell.

Ventura Gassol digué també, com ell sap fer ho, que mai no havia demanat a ningú de La Selva, i menys a la Societat «Defensa Agrària», on hi ha socis de tots els estaments i de tots els ideals, l'adhesió al Partit d'Esquerra Republicana, i que avui li havia estat entregada una llista de convilatans que, espontàniament, desitjaven figurar en les files d'aquest Partit, i recomanà que mai no s'afiliessin a cap partit polític sense sentir ben bé els seus ideals, que no llinguessin la seguretat de que sabria defensar-los, i que entretant treballessin

tots per l'ideal comú, que és l'enaltiment cultural de la Vila, per fer de la Selva un poble del que poguessin sentir-se'n ben orgullosos tots d'ésser-ne fills.

Dóna compte d'una gestió feta per ell i Puig i Ferrer a Madrid prop del Ministre d'Instrucció Pública, senyor Marcel·lí Domingo, per activar la ràpida construcció d'unes escoles que podran començar-se a edificar tan bon punt com estigui designat el terreny que serà el que reuneixi millors condicions.

Francesc Macià, malgrat l'agitada jornada que havia fet, clogué l'acte amb un parlament eloqüentíssim manifestant la gran confiança que té en que aviat serà aprovat l'Estatut de Catalunya.

Un cop finit l'acte el Sr. Francesc Macià es dirigí al casal del nostre amic l'advocat D. Ramon Serra per a saludar-lo i seguidament fou acomiadat per una gran gernació que, al partir el seu cotxe, li tributà una ovació fervorosa.

Tenim la certesa de que com l'altra vegada que Francesc Macià visità la Selva se n'emportà una impressió cordial i afectuosa.

Prou s'ho mereix aquest gran home que ho sacrifica tot per la llibertat de Catalunya.

Puig i Ferrer i Ventura Gassol visitaren a l'alcalde Sr. Puig interessant-se per la seva salut i després es juntaren altra volta amb els Srs. Loperena i Andreu, dirigit-se a casa de D. Ramon Serra on soparen acompanyats d'aquest, el Sr. Alcalde, senyor Jutge, alguns regidors i altres amics de la Selva, i a mitja nit empengueren el viatge de retorn a Barcelona.

La nostra bona intenció referent al repartiment del segon número de BRUM no tingué la justesa que desitjàvem.

Corresponent a les moltes queixes rebudes activarem els nostres treballs amb la finalitat de subsanar possibles anormalitats en pro de la comoditat dels nostres subscriptors.

Les informacions de La Selva en "El Matí"

ENS sap greu de fer un retret a un periòdic català, i més encara quan s'escau ésser «El Matí», on hi col·laboren persones que nosaltres estimem moltíssim.

La informació incompleta i deficient que de la nostra Vila i de molt temps ençà ve donant aquest periòdic ens imposa el deure de fer remarcar a tothom, i principalment a qui sigui l'encarregat de donar tal informació, les omissions o obliis, que per aquesta vegada volem qualificar d'involuntaris, en que incorre al donar dita informació. L'anar encapçalada aquesta amb el nom de *Selva del Camp*, fa creure que hi haurien d'ésser ressenyades totes les notícies de la Vila, puix que són tots els vilatans els que viuen a *Selva del Camp*.

I a més d'haver-hi totes les notícies de la Vila, aquestes haurien d'ésser ben fidels a la veritat, i per demostrar que no és així, transcrivim íntegra la informació que «El Matí» donava de La Selva en el número corresponent al dia 12 de Novembre.

Diu, textualment:

«SELVA DEL CAMP

DIMISSIÓ.—Ha dimítit irrevocablement els càrrecs d'alcalde accidental i regidor, el Sr. Felicià Cogul; amb aquesta són tres les vacants dintre el Consistori. Interinament s'ha encarregat de la vara el segon tinent, senyor Josep Genius Venrell.

MIRING.—Per dissabte, a les deu de la nit, s'anuncia una gran conferència a càrrec del Sr. Josep M.ª Casabó, secretari polític del líder regionalista Sr. Cambó i dels ex-candidats per aquesta circumscripció senyors Josep M.ª Tallada i Albert Talavera. Com recordaran els nostres lectors, en les darreres eleccions fou aquesta una de les poblacions on s'adjudicaren les majories els candidats dretans; per això ha despertat gran interès la nova i hom espera veure ple a vessar el gran teatre de l'Ateneu «El Lauro», entre els socis del qual compten amb grans simpaties els oradors.

ELS REGANTS.—Per no estar d'acord els representants de la sèquia del comú, per acomiadar l'aiguader Sr. Joan Cristià, es preveu que seran cridats a una reunió tots els regants de l'expressada sèquia i es decidirà per votació. Sembla que l'únic motiu

és el de no ésser elegit pel nou règim car no coneixem altra causa.

RECÉS.—S'ha vist molt concorregut el recés espiritual celebrat a l'Ermита de la Mare de Déu de Paret-Delgada, d'aquest terme municipal, del qual recés ha tingut la direcció el P. Francesc de P. Llorens, S. J., superior de la Residència de Tarragona.

MILLORA.—Es troba molt millorat de la malaltia que durant llarg temps l'ha retingut allitat el jove Carles Plartard, fill de l'enginyer Sr. Albert.»

Hom pot remarcar en primer terme que, tot donant compte de la dimissió del regidor i Alcalde accidental senyor Felicià Cogul, es fa constatar categòricament que «són tres les vacants dintre el Consistori».

Amb la seguretat de que no sabria contestar-nos, nosaltres preguntàrem al corresponent d'«El Matí»:

—Quins són els regidors que han deixat vacant el seu lloc a l'Ajuntament fins el 12 de Novembre?

Perquè nosaltres només sabem que hi hagi vacant el lloc que deixà el senyor Cogul amb la seva dimissió.

No és cap secret que el regidor senyor Josep Fort no assisteix a les sessions de l'Ajuntament. Això es veu ben clar en el resum que d'aquestes publica BRUM en la «Vida Municipal».

I tothom sap també el motiu, i greu, per cert, que fa impossible l'assistència de l'Alcalde Sr. Josep Puig.

Però ni el lloc de l'Alcalde senyor Puig ni el del regidor senyor Fort són vacants, ja que el senyor Fort pot prosseguir les interrompudes activitats, com a regidor, el dia que li plagui, i el senyor Puig, del qual abans d'acabar hem de parlar expressament, si bé està malalt, pot tornar a ocupar el seu càrrec quan la salut li permeti.

Per tant, de vacant a l'Ajuntament el dia 12 de Novembre sols es registra la promoguda per la dimissió del Sr. Felicià Cogul; amb ço queda ben clara la manca de veritat en què incorregué la informació de referència.

Perquè no se'ns pugui titllar de prim-mirats, no volem fer notar cap més imperfecció a altres temes de la informació que ens ocupa i la buidor de la qual, amb un xic de bona voluntat podia omplir-se, i anem a parlar de ço que ha estat el principal motiu d'aquesta petita rèplica.

I hem de dir que el corresponsal d'«El Matí» a La Selva, incorregué en el greu oblit de no donar compte de notícia tan principal com és la malaltia del senyor Josep Puig, Alcalde de la Vila.

Ja és ben estrany que havent parlat de la dimissió del regidor senyor F. Cogul, que ocupava accidentalment el càrrec d'Alcalde, precisament perquè el senyor Puig, malalt, no el podia desempenyar, i havent comptat amb els dits «tres» vacants al Consistori, no se li hagués ocorregut parlar de l'estat del senyor Puig, i encara que només fos inspirat per el més elemental sentiment de caritat, desitjar-li la millora!

Per respecte a la persona del senyor Puig hem de caillar molt del que voldríem dir, però, abans d'acabar, volem remarcar altra volta que les notícies que van encapçalades amb el nom de *Selva del Camp*, han d'ésser les de tot el poble, puix que tant els pobres com els rics, com els grans o els xics, hi tenen dret pel sol fet d'ésser ciutadans de La Selva, sense establir privilegis de cap mena, i sense que l'omissió de les notícies més capitals pugui ésser justificada per cap segona intenció, bona o dolenta.

EL MÉS PETIT.

Selva del Camp, 14-XI-31

MIRATGES

LA CASTANYERA

ELS pagesos ja no matinegen tant com en temps de les avellanes. Ara ja surten entre sis i set.

El Sol, quasi cada dia surt d'entre uns núvols allargassats i de color de plom, barrejat amb pinzellades rogenques. La terra és mullada i són molts els dies que la rosada es converteix en gebre.

Un aire fi, que ens fibla la cara i les mans, ens obliga a posar-nos el tapaboques fins a tapar-nos el nas i les orelles.

Per això els pagesos no matinegen tant. Ja no queden més que quatre olives per arreplegar, i a més... la tebior dels llençols és tan grata!

Van arreconant-se els sacs i les senalles i comencen a sortir els podalls i aixadons, que alliberaran els avellaners de xucladors infructuosos.

La tardor escampa son domini per tot el camp, que ha canviat aquella ves-

timenta verda tan festiva per una de morenenca que porta melangia.

Les vinyes i els avellanars, fatigats per l'esforç de la collita, afluixen el fullam que el vent s'emporta en folls espirals.

Ja no queda ni un bagot raquític i els espigolaires s'han endut de sota els avellaners, fins les avellanes més migrades.

Si aneu a la Costeta, que és un indret de bona miranda, l'ampla visió del camp us farà sentir fonament el canvi de la natura; i al capvespre, quan l'atzur profund del cel comença a canviar-se pel roig sanguinós i resplendent de la posta, que també es fondrà darrera Sant Pere, us farà pensar que a l'endemà, de bon matí, les mateixes clarors rogenques ressorgiran fulgurants de la

part de Valls i allunyaran les negres i misterioses ombres de la nit.

La Vila, també se'n ressent de l'imperi de la Tardor. Pels carrers deserts sentireu una olor d'oli novell, que us farà venir desigs de menjar una «rosta» sucada de la pica de la premsa estant.

Els vianants, esperonats pel fred, caminen silenciosos i a grans gambades. Però, a la cantonada del Portal d'Avall, sentada en una cadira baixa, sota un llumet esmortuït, una dona, amb el mocador d'abric al coll i un cabaç a la falda, aguanta resignada la freda temperatura, per donar-nos, a canvi d'una moneda de coure, unes castanyes calentones que, aquesta nit de diumenge, han desentumit les nostres mans fredoliques.

UN DE LA COSTETA.

¿Com estava l'Administració Municipal el dia 14 d'Abril?

Podem avençar als nostres lectors que l'Ajuntament de La Selva ha acordat fer pública per mitjà de BRUM la "Memòria de la revisió de la comptabilitat de l'Ajuntament d'aquesta Vila redactada pel Sr. Josep Pinet i Gabriel", que començarem a publicar en el número vinent.

La dimissió del regidor Alcalde accidental Sr. Felicià Cogul

GAIREBÉ amb la publicació del número anterior d'aquest periòdic, coincidí la dimissió del regidor senyor Felicià Cogul, que per malaltia de l'Alcalde senyor J. Puig, ocupava accidentalment la Presidència del Consistori.

El senyor Cogul, que ingressà en la corporació Municipal involucrat en la candidatura catalanista democràtica, deixa un lloc vacant quan més precís és el concurs d'homes de voluntat per posar a to el desordre de les coses públiques.

El senyor Cogul justifica la seva dimissió per motius de l'edat i la salut.

Aquesta inesperada nova sorprenqué moltíssim al poble, puix el senyor Cogul, que tanta pàtria havia fet dirigit l'Orfeó, ha decepcionat els votants que l'inclogueren en la ja esmentada candidatura amb la confiança de que seria un bon puntal per a la defensa de llurs ideals.

No manca a la Vila qui creu que la

dimissió del senyor Cogul és l'inici del fracàs dels homes que, ja en temps de les Dictadures, lluitaven per enderrocar un règim que conduí a la ruïna els cabals del Municipi.

I ara que ve avinent direm que, al costat de la dimissió del senyor Cogul, pren més relleu l'actuació del regidor senyor Andreu Sanjuan, qui, amb més de 70 anys a l'esquena, assisteix a totes les sessions i a tots els actes que celebra l'Ajuntament i manté, com ho faria un de jove, el seu lloc al costat dels altres companys de Corporació, que també compleixen amb la missió que el poble els confia.

Mentre a La Selva quedin homes disposats al sacrifici, si cal, com els que reberen amb joia l'adveniment de la República, la democràcia no es trobarà mai més «acorralada» com ho estigué fins el 14 d'Abril.

La vacant de la Presidència de l'Ajuntament ha estat coberta per el senyor Josep Genius.

Li donem coratge i li desitgem encert.

C. J.

VIDA MUNICIPAL

Sessió de l'Ajuntament del dia 30 d'Octubre

Es reuneix l'Ajuntament sota la Presidència del Sr. Cogul i amb assistència dels Regidors senyors Vallverdú, Segarra, Baiget, Tarrec, Sanjuan i Soronelles.

Oberta la sessió es dóna lectura de l'acta anterior, que s'aprova.

Seguidament es dóna compte dels Butlletins Oficials i correspondència rebuda des de la darrera sessió, quedant enterats els reunits.

Manifesta el Secretari que assabentats de la Circular n.º 210 que publica el B. O. del dia 22, aquest Municipi està en descobert de l'estadística del blat i que deu complimentar-se per no caure en multa governativament.

Es fa constar per unanimitat dels reunits, que si dita estadística no està feta és sens dubte per la poca importància que té ací la collita del blat, pel que deixen de presentar-se les declaracions signades pels colliters.

Referent a la Circular de l'Administració de Rendes públiques de la província ordenant la formació de la matrícula per l'any 1932, diu el Secretari que per no excedir del 10 per cent dels matriculats deu ésser prorrogada la de l'any 1931. Enterats.

Queda també enterada la Corporació de la carta oficiosa de l'Ajuntament de Sitges interessant una subscripció pel monument a Santiago Russinyol.

L'Alcaldia dóna compte d'haver imposat una multa de cinc pessetes a la veïna Teresa Massana Vendrell per infracció del ban de policia urbana.

A propòsit d'això s'acorda, que per mitjà de pregó, es recordi als veïns el compliment dels bans de l'Alcaldia que han vingut fent-se en aquest sentit, així com que siguin respectades les fonts i enllumenat públic.

Assabentada la Corporació d'una instància subscripta per Antoni Huguet Ragué, Pèrit agrimensur de Reus, sobre uns fets ocorreguts a la finca del veí Miquel Batlle Cabré, els executors dels quals anaven capitanejats per un regidor de l'Ajuntament nomenat Josep Bové i de sobrenom «Peto»; en vista de que la Corporació no té coneixement de dits fets i de que a la mateixa no existeix cap regidor que s'anomeni Josep Bové, s'acorda informar al recorrent Sr. Huguet en el sentit de no haver-hi lloc a deliberar sobre els fets de referència.

S'acorda arrendar a Artur Garriga Tarrec per 350 ptes. anyals, pagades a la bestreta i mitjançant el corresponent document de compromís, la parcel·la de terra adquirida per la construcció d'un grup escolar.

S'acorda interessar del Recaptador de contribucions Sr. Figuerola l'en-

trega a compte de la quantitat de 1.000 ptes. per atencions de personal i altres comptes, encarregant-se d'aquesta gestió el regidor Sr. Tarrec.

No havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Sessió del 4 de Novembre

Es reuneix l'Ajuntament sota la Presidència del Sr. Genius i amb assistència dels Srs. Vallverdú, Segarra, Baiget, Tarrec i Soronelles.

Oberta la sessió es dóna lectura de l'acta anterior que, s'aprova.

Seguidament es registren els Butlletins Oficials i despatx ordinari des de la darrera sessió, quedant enterats els reunits.

Manifesta el Secretari que ahir cap al tard fou presentada a Secretaria una comunicació signada pel primer tinent d'Alcalde En Felicià Cogul, el contingut de la qual és la dimissió del seu càrrec de Regidor Llegida dita comunicació, es desprèn que el Sr. Cogul fonamenta la dimissió en el seu delicat estat de salut, que afegit a la seva edat sexagenària li priva de desempenyar el càrrec amb la cura que ell voldria.

L'Ajuntament tenint en compte les raons bàsiques de la dimissió, exposades pel dimisit Sr. Cogul i considerant-les certes li accepta la dimissió; acordant comunicar-ho al Sr. Governador civil de la província i al dimissionari. Al company Josep Genius, a qui per llei li correspon fer-se càrrec de l'Alcaldia, acorden els reunits prestar-li el seu més decidit apoi i cooperació en la tasca del seu càrrec.

S'acorda a proposta del Secretari adquirir un llibre d'actes de sessions per haver-se acabat el que s'habilitava actualment.

Es dóna compte de que el regidor Sr. Tarrec ha fet l'ingrés a la Caixa municipal de les 1 000 ptes. rebudes del Sr. Figuerola i dels pagaments fets per la mateixa.

Així mateix s'assabenta a la Corporació de que, motivat per una visita de l'Inspector de la Companyia Telefònica Nacional, així com fins ara es venen pagant 75 cèntims per conferència amb Reus i viceversa solament se'n pagaran 55, doncs és aquesta la quantitat que correspon degut a ésser aquest terme colindant amb el de Reus, havent-se pagat fins ara 75 cèntims degut a no constar a la Companyia esmentada aquesta particularitat.

Atenent a que el telèfon instal·lat a la Secretaria respon més a luxe que a fins pràctics, s'acorda donar-se de baixa del mateix.

S'acorda recordar al Sr. Joan Ferrer Puig l'acordat per l'Ajuntament en sessió de 7 d'Octubre referent a l'estacada de la seva finca tocant al Camí de la Coma i senyalar-

li un termini fins al dia 11 pel seu compliment.

A proposta del regidor Sr. Sagarra a la que s'adhereixen tots els regidors s'acorda contribuir amb 50 pessetes a la subscripció oberta per l'Ajuntament de Borges Blanques per a l'erecció d'un monument a Francesc Macià i amb 15 ptes. a la que ha obert l'Ajuntament de Sitges per a erigir també un monument a Santiago Russinyol.

Per últim la Corporació passa a ocupar-se d'una instància subscripta per F. Banús, Lluís Domingo, Gabino Rodríguez i A. Poblet Puig que, adreçada al Ministeri d'Instrucció Pública aquest la retorna a l'Alcaldia perquè l'informi sobre el seu contingut que és l'oposició a la venda dels terrenys adquirits per l'emplaçament de les escoles graduades.

Després de la seva lectura es veu clarament que el mòbil de l'oposició a la venda no és l'altruisme i fins culturals que els signants es proposen reflexar en l'escrit que han elevat a la Superioritat, puix que se'ls hi escapa per tot arreu que els fins no són altres que disfreçar el poc encert i gens d'oportunitat en esmerçar els seus correligionaris de la U. P., quantitat que invertida en altre lloc i pel mateix fi hauria donat més i millor resultat; al mateix temps revelen dits senyors una oposició per sistema. En aquesta orientació que, resumida, encaixa la realitat de l'assumpte, s'acorda remetre l'informe, el qual en la sessió pròxima, si els quefers de Secretaria ho permeten, deurà sotmetre's a la consideració del Consistori. No havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Noticiari

La malaltia del Sr. Josep Puig, Alcàlde de la Vila

Desitgem que al sortir aquestes planes a la llum pública, el Sr. Josep Puig Pons es trobi millorat de la malaltia que sofreix fa ja tant de temps.

☉

Assabentats que el metge D. Damià Martí Boix es retira de l'exercici de la seva professió hem anat a saludar-lo i procurar saber les causes de la seva retirada.

Amb l'amabilitat que el caracteritza ens ha manifestat que encara que amb disgust pregon, per l'estima que té als seus clients i poble en general, es veu obligat a fer-ho perquè la fractura de

la tibia i peroné de la cama dreta que sofrí ja fa molt de temps, ha tingut una viciosa consolidació i es tem que no arribarà a quedar mai més prou àgil per a prestar els serveis que els malalts necessiten, amb la prestesa que ell acostumava a fer-ho.

No obstant per no deixar el servei buit ha procurat que vingués a succeir-lo D. Josep M.ª Güell Filella, actualment instal·lat a Tarragona, qui juntament amb el nostre amic Eugeni Suredes, podran donar una bona assistència mèdica a la nostra Vila.

Aprofitant l'avinentesa, ens ha pregat el Sr. Martí que des d'aquestes columnes donéssim un salut afectuós a tots els veïns i amics que s'han interessat per la seva salut i a l'ensems advertir als seus clients que tinguin contracte d'igual, que aquesta acaba a últim de l'any corrent i que els pocs que no tenen la tarja d'enguany és convenient que passin a recollir-la que se'ls facilitarà tan prompte com la demanin.

Trenta-sis anys de convivència amb nosaltres fan que el considerem convidat i amic, i altre tan temps de lluita amb totes les plagues que sofreix la salut dels homes li donen dret al descans.

Li desitgem, doncs, que pugui gaudir-lo molts anys.

«La Defensa Agrària» el dia 29 de Octubre últim va cancel·lar la hipoteca de 42.000 ptes. que damunt d'ella tenia el «Banc Nova Hispània». A la vegada es féu el rescat de les pòlisses que com aval al dit préstec un nombre de socis havien adquirit. La quantitat rescatada puja a 15.000 ptes. que han estat voluntàriament prestades a la Societat, i aquesta les retornarà als seus corresponents interessats en la forma i termini convinguts en Junta general extraordinària.

«La Defensa Agrària» ens prega fem públic el seu agraïment als bons socis que s'han sacrificat pel bé d'aquesta Societat.

El dia 18 del corrent en el local de costum, Església de Sant Pau, celebrà Junta General, la Germandat de socors mutus de Ntra. Dona de Paret-Delgada i Sant Josep.

En primer lloc es donà la rendició de comptes de l'actual semestre, havent ingressat en dit semestre 2.488'50 ptes.; despeses per malalts 1.945'95, ingressant en caixa 542'55 ptes.

Actualment compta amb 5.384'64

ptes.; d'aquest capital en té 4.412 pesetes depositades al Banc de Reus (avui en suspensió de pagaments).

A continuació, entre altres, s'acordà celebrar festa com els demés anys en el segon dia de la Festa Major o sia el dia 1 Desembre en honor als seus Sants Patrons, Ntra. Dona de Paret-Delgada, com s'ha vingut celebrant des de sa fundació que ara fa 50 anys.

S'ha fet càrrec de la Presidència de l'Ajuntament esdevinguda vacant per la dimissió del Sr. Felicià Cogul, el regidor Sr. Josep Genius.

Que la seva actuació sigui profitosa i a gust i en bé de tothom.

Volem augurar el temps que farà per la Festa Major fent públic un adagi que ens hem inventat avui mateix: «Per Sant Andreu, pluja o neu, o fred molt greu».

Donant per finida la seva estada a La Selva, han retornat a Barcelona els Srs. Josep Roig Ollé, Josep Masdeu i família llur.

Ha retornat també a la seva residència habitual a Tarragona, el senyor Antoni Punyet.

Desitgem reveure'ls a l'estiu vinent amb bona salut.

Ha mort el Sr. Joan Ballesté pare dels nostres amics, germans Josep, Lluís i Xavier Ballesté.

Rebin ells i demés família l'expressió de nostre condol.

El dia 14, a les 10 de la nit, tingué lloc en la Societat «Ateneo El Lauro» un miting en el que prengueren part els oradors Srs. Albert Talavera, President de la Federació de Sindicats Agrícoles de la Conca de Barbarà, Joan Garriga Massó, Josep M.ª Gich, Josep M.ª Casabó i Miquel Vidal i Guardiola. Feu la presentació dels oradors el President de la Societat, Sr. Francesc Banús, el qual clogué l'acte amb breus paraules d'agraïment als nombrosos assistents per l'atenció de que foren objecte els oradors.

En el Passeig de l'Estació, davant mateix del teatre de «La Defensa Agrària» el contractista d'obres Sr. Miquel Segarra edifica una casa que pel que es veu ja construït serà una moderna i espaiosa vivenda, que embellirà

moltíssim l'entrada a la nostra Vila que de poc temps ençà s'ha vist ornada per construccions també moderníssimes tals com són les que hi edificaren els senyors Fortuny, Pallejà i J. Segarra.

Cada vegada que s'aixeca un edifici en aquella via, La Selva, a l'ensems que s'eixampla guanya molt en l'aspecte.

Es d'elogiar la tendència a edificar en el Passeig de l'Estació i caldria que els propietaris de la Vila, que poden fer-ho, ho tinguessin present.

Les entitats «Ateneu El Lauro» i «La Defensa Agrària» organitzen per a la propera Festa Major que es celebrarà els dies 30 de Novembre i 1 de Desembre grans actes en les seves respectives entitats.

«La Defensa Agrària» ens comunica haver contractat l'anomenada Cobla-Orquestra-Orquestrina «Els Montgrins» de Torroella de Montgrí, per amenitzar les ballades de sardanes, balls i funció teatral que anirà a càrrec de la companyia Mestres-Querol, que representarà l'obra en 3 actes del popular Amichatis titulada «El camí del vici».

Ens havem enterat que per la Festa Major actuarà en el teatre de l'Ateneu «El Lauro» la companyia de vodevil de Visita López, la qual posarà en escena l'obra «Tot pels fills» i el quart acte de «Don Juan Tenorio».

Els concerts i balls, se'ns diu, aniran a càrrec de l'Orquestra «Planas», de Martorell.

La llar del nostre volgut amic Josep Rius, s'ha vist augmentada amb el felix naixement d'una formosa nena.

La nostra enhorabona als joves esposos.

La Sastreria Casanoves, de Reus

ha rebut les últimes novetats
per a la temporada d'hivern.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

NAIXEMENTS: Rosari Mestres Maideu, Josep Figueres Felip i Montserrat Rius Felip.

DEFUNCIONS: Joan Ballesté Pàmies i Joan Mercader Espina.

MATRIMONIS: Claudi Masdeu Girona amb Dolors Corts Gil; Joan Arbós Pàmies amb Teresa Nollas Puig.

Fem avinent a tots els que es trobin en situació de reserva del servei militar que ara és el temps de passar la revista anual.

S'ha possessionat del càrrec de Superiora de Sant Rafael, Sor Elissa Martínez, molt coneguda a la Vila per haver desempenyat ja altra vegada la regència d'aquest Convent.

Aviat quedarà restablert de la malaltia soferta, el jove Platard. Ens en alegrem moltíssim.

Ens assabentem que durant els dies de cobrament de la contribució, cèdules i demés pagaments, el poble s'ha vist molt ben atès en quant a totes les consultes fetes al Secretari Sr. Porcar i a l'auxiliar Sr. Vallverdú. Això ens dóna una grata sensació; així ho volem. Per altra part també sabem que algunes dones mogueren aldarull protestant del cobrament de l'import de la recana, atribuint-ho a un nou impost de la República, essent així, que prové dels temps de la Dictadura. Passa molt sovint que certs elements volen aprofitar tots els motius per a desacreditar el nou règim, i enfondint o estudiant-ho

bé, resulten castells enlaire formats per la ignorància o la mala intenció.

En el Convent de Sant Agustí morí el dia 15 el Pare d'aquella Comunitat, Rvnt. Joan Mercader.

Ens ajuntem a l'expressió de condol que manifestà el poble en l'acte de l'enterrament.

Advertim a nostres subscriptors forans que poden satisfer l'import de la subscripció per mitjà del Gir Postal adreçat a «Administració BRUM—Selva del Camp—(Tarragona)».

IMP. REQUESENS - MONTBLANC

Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Sant Andreu

Domiciliat en el local de "La Dfna Agàia"

Capital solvent: 5.000.000 de pessetes

Premses hidràuliques de propietat Elaboració i venda d'oli d'oliva

CAIXA D'ESTALVIS

Rendiment a compte corrent	. . .	3 per cent
" per semestre	. . .	4 " "
" anyal.	. . .	5 " "

La imposició mínima és de 25 pessetes

SELVA DEL CAMP (Tarragona)

IGNASI CABRÉ

SERRALLER - MECÀNIC

Construccions i reparacions de sinies i motors

Instal·lacions de motors-bomba i tuberies per a conduccions d'aigua

MAJOR, 21

SELVA DEL CAMP